KATOLIŠKI GLAS

LETO XLIV. - Štev. 17 (2191) - Četrtek, 23. aprila 1992 - Posamezna številka 1000 lir

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE GRUPPO I°/70% - AUTORIZZAZIONE DCSP/I/I/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991 - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
TASSA RISCOSSA	ITALY	

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: RIVA PIAZZUTTA,18 - 34170 GORIZIA - GORICA
REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499
PODUREDNIŠTVO: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Velika noč, doma in po svetu

Veliko noč ta največji krščanski praznik, so letos obhajali kristjani nekod po starih tradicijah in v miru, drugod pa zaskrbljeni zaradi notranjih nemirov in revolucij. Pri nas, na Goriškem in Tržaškem, smo imeli mir in tudi lepo vreme, kar je omogočilo, da so se povsod razvile vstajenjske procesije ali na veliko soboto zvečer ali na veliko noč zjutraj. V Gorici je bilo posebno lepo v stolnici ob vstajenski procesiji in sv. maši ob 6.30. Verniki so zelo dobro zasedli cerkev in tudi petje s kora je svoje prispevalo za doživet spomin na Kristusovo vstajenje. Naše žene so po maši pripravile tudi »kruhke« za vse udeležence. Tudi obredi velikega tedna so bili dobro obiskani. Na veliki četrtek je v goriški stolnici ob 10. uri g. nadškof obhajal krizmeno mašo, ki so se je udeležili skoro vsi duhovniki tako, da so oni zasedli klopi v cerkvi. Prav lepo je bilo videti belooblečene mašnike, ki so z g. nadškofom somaševali. Pri maši je celebrant pozdravil tudi v slovenskem jeziku in voščil blagoslovljene praznike. Na veliki petek se je razvila pobožnost križevega pota po mestu.

Na velikonočni ponedeljek pa, kdor je mogel, je šel v naravo, ki nas je vse vabila s svojim spomladanskim zelenjem v svoj objem.

VELIKI TEDEN V RIMU

V Rimu je sv. oče začel veliki teden z mašo za mladino na trgu sv. Petra. Prišli so mladi z vsega sveta in napolnili trg. Sv. oče jim je priporočil, naj ostanejo zvesti pričevalci Kristusa v novi nastajajoči Evropi narodov. Napovedal je tudi, da bo prihodnje leto srečanje mladih v Denverju v ZDA.

Posebno slovesna je bila sv. maša na veliko noč na trgu sv. Petra. Premajhen je bil za vse romarje in Rimljane. V svojem nagovoru se je sv. oče spomnil posebno krajev, kjer tudi za veliko noč ni bilo miru: Kambodža, Srednji vzhod, Tripoli, razne dežele v Afriki, Karabah in posebej še nesrečna Bosna in Hercegovina. Pogled na svet to veliko noč ni bil razveseljiv. Sv. oče je z vsemi sočustvoval in znova poudaril: Problemi se ne rešujejo z nasiljem in z orožjem, temveč v dialogu in s pogajanji. Toda prav na veliko noč so Srbi še huje divjali v Bosni in posebno v Mostarju.

Na koncu je sv. oče voščil vsem narodom mir in razumevanje pa srečen praznik Kristusovega vstajenja. Posebnost tega slavja na trgu sv. Petra je bila letos v tem, da so mu po televiziji lahko prisostovali po vsem svetu, tudi v bivši Sovjetski zvezi. Papeževa voščila so bila v 56 jezikih, tudi v slovenščini.

Bosna: škofje obtožujejo zvezno armado

Katoliški škofje v Bosni in Hercegovini so obtožili jugoslovansko zvezno armado, da z »brezobzirnim nasiljem« nastopa proti katoliškim Hrvatom v tej republiki. V posebni izjavi pravijo škofje, da armada pod pretvezo varstva za srbsko narodnost vedno bolj izganja pripadnike drugih narodnosti iz bosanskih pokrajin. S tem se ruši stoletja staro mirno sožitje narodnostnih skupin v Bosni in Hercegovini in uničujejo možnosti za prehod k demokraciji. Samo če bodo lahko ostali vsi občani in vsi narodi v svojih mestih in vaseh, bo mogoče najti pravičen mir.

Pogledi na zmešnjavo v slovenskem parlamentu

Ta članek smo napisali, ko ni bilo še glasovanja o zaupnici novemu mandatarju dr. Drnovšku. Pred njim je isto poskusil Voljč in za njim notranji minister Igor Bavčar, a ne eden ne drugi nista dobila dovolj glasov za sestavo nove vlade, kot predvideva slovenska ustava. In Peterle je ostal. Ali bo dr. Drnovšek uspel v svojem poskusu, bo jasno v sredo, 22. aprila. Vsako predvidevanje je preuranjeno. Postavlja se pa vprašanje, zakaj v slovenskem parlamentu tako trmasto vztrajajo, da zrušijo sedanjo vlado in izvolijo novo? Kaj se skriva za tem iskanjem?

ČIM SLABŠE TEM BOLJŠE

Odgovor ni težak: prenovitelji, bivši partijci in njih sopotniki bi radi prišli znova na oblast. Bivši partijci, ki so brez revolucije sestopili z oblasti z volitvami leta 1990, so ohranili močno oblastniško jedro v tovarnah, kjer so ostali številni prejšnji direktorji, na televiziji in v drugih sredstvih javnega obveščanja, pri policiji, v bančništvu in še kje. Nimajo pa v rokah vlade, saj je njen predsednik Lojze Peterle krščanski demokrat. Zaradi tega bi ga radi odstranili, da bi še bolj dobili v svoje roke vse vzvode oblasti v Republiki Sloveniji. Za tem grmom se skriva zajec. Od tod njih poskusi, da bi vrgli Peterleta. Prenovitelji so dobili svoje zaveznike znotraj DEMOSa in vlade v raznih ministrih; predvsem gre za tri ministre, Dimitrija Rupla, notranjega ministra Igorja Bavčarja in za ministra za informacije Jelka Kacina. Ti trije tvorijo opozicijsko trojico znotraj vlade. Tako ima vlada opozicijo ne samo v parlamentu, temveč tudi znotraj nje same. Na vabilo leaderja Peterleta naj odstopijo in prepustijo svoje mesto drugim, se delajo gluhe. Vlada je zaradi tega ohromljena pri reformah, ki so potrebne, saj ima obstrukcijo v parlamentu in razkol v sebi sami. Vsled tega trpi ves narod, posebno vse gospodarstvo. Toda opozicionalcev to nič ne moti: držijo se navodila nekdanjih partij v boju za oblast: Čim slašbe, tem boljše.

Ob takem stanju se je oglasila komisija Pravičnost in mir pri slovenski škofovski konferenci. V svoji Izjavi takole analizira sedanji politični položaj v Sloveniji:

IZJAVA KOMISIJE

»Bilo je pričakovati, da bomo v prehodnem stanju (iz enopartijskega sistema v demokracijo) živeli slabše, kot smo bili vajeni... Toda za sedanje stanje so krive PiM tudi strankarske razprtije, blokade v parlamentu, ideološki boj in boj za oblast. To onemogoča sprejetje nujno potrebbih zakonov za gospodarsko oživitev in normalno delo vlade... Člani komisije odklanjamo zlorabo socialne stiske za dosego političnih ciljev in širjenje pesimizma.

Pogrešamo radio in televizijo, ki bi bila bolj dosledna v prizadevanju za dosledno in objektivno vsestransko obveščanje in se ne bi postavljala na stran enih družbenih in političnih skupin proti drugim. Pričakujemo, da bodo sredstva obveščanja dvigala raven politične kulture. V teh dveh letih se le ta ni veliko spremenila...

Žal se ponekod še stopnjuje nestrpnost do drugače mislečih. V sredstvih javnega obveščanja se na račun določenih oseb pojavljajo posplošene in nedokazane kritike. »To lahko sami ugotovimo, če gledamo ljubljansko tv ali beremo Delo in kak drug časopis iz starih časov (Op. čl.).

(se nadaljuje na 2. strani)

O blažena leta nedolžnih otrok: njih veselje na veliki teden. Maksim Gaspari, Mali ragljarji

Občinska palača na trgu Unità v Trstu, na katerem bo sv. oče maševal. Pozdravila ga bosta tudi Mihec in Jakec na stolpu palače, kjer bijeta ure

Iz intervjuja nadškofa Perka
Škoda, da konfederacija ni uspela

Revija Mladina tega meseca objavlja daljši intervju z beograjskim nadškofom dr. Francem Perkom. Med številnimi vprašanji, ki so mu jih zastavili, je tudi to: »Ali vam ni žal, da je Jugoslavija razpadla?«

Odgovor: »Očitno je to bilo nujno in se ni dalo narediti prav nič ... Verjetno pa bi bilo bolje, ko bi živeli v kakršnikoli skupnosti jugoslovanskih držav. Zato mi je zelo žal, da se niso mogli dogovoriti za nekakšno konfederacijo. Za to je nekoliko kriva srbska, nekaj pa tudi ameriška politika. Ko sem se lani pogovarjal s političnim svetovalcem ameriškega veleposlanika Zimmermanna Scarletom mi je suvereno zatrjeval, da si Amerika želi »enotno in demokratično Jugoslavijo«. Dejal sem mu, da je to kvadratura kroga, da takšne države nikoli ni bilo in da je nikoli ne bo. Lahko je demokratična in neenotna ali enotna in diktatura. Toda če bi ZDA takrat pristale na konfederacijo, bi bilo morda še mogoče skleniti razumen kompromis.«

KATOLIČANOM V SRBIJI NI PRIJETNO

»Počutimo se zelo slabo, celo nekoliko ogrožene. Pišejo nam grozilna pisma, razbijajo nam okna, v Kraljevu so že lani pred cerkev vrgli bombo, neprijetni telefonski klici pa so tako že vsakdanja stvar. V Šabcu so našemu župniku vdrli v stanovanje...

Naše sestre, ki so bile zmeraj spoštovane, morajo sedaj poslušati, da so »ustašice«. Zanimivo je, da so prav slovenske sestre na Čukarici najbolj izpostavljenje. Že štirinajstkrat so jim razbili okna.

To počenjajo bolj spontano organizirane skupine, toda očitno je, da oblast nad njimi nima več nadzora. Vse bolj se namreč širi nekakšna anarhija in prav ta je tudi za nas (katoličane) najbolj nevarna.«

BEOGRAJSKA ŠKOFIJA V ŠTEVILKAH

Beograjska nadškofija je bila ustanovljena leta 1914, ko je bila Srbija že v vojni z Avstroogrsko. Danes živi v tej nadškofiji nad 11 tisoč katoličanov; to so Slovenci, Hrvati in Madžari. V Srbiji je 15 župnij, od tega v Beogradu pet. Po površini meri beograjska nadškofija 50 tisoč kv km. Na Čukarici je cerkev sv. Cirila in Metoda; vodijo jo lazaristi; danes je tam lazarist Jurij Devetak iz Mirna.

Italija med modernim in postmodernim

Živimo v času, ko se pred našimi očmi zaključuje določeno zgodovinsko obdobje (moderna doba) in se začenja novo (postmoderna). Ta prehod označujejo še zelo neoblikovane spremembe in velika idejno - politična nejasnost.

Moderna doba se je začela leta 1492 z odkritjem Amerike: rodila se je torej iz spoznanja, da je Zemlja veliko večja, kakor so si jo bili ljudje takrat predstavljali. Zemljepisna odkritja so spočela kolonializem, ki je sicer širil civilizacijo, s svojo imperialistično politiko pa je prinesel tudi suženjstvo, nasilje, rasizem. Rodil se je duh divjega kapitalizma, ki temelji na individualističnem, koristoželjnem kopičenju bogastva in oblasti, od koder izvirajo vse patološke deviacije današnjega politično - institucionalnega in družbenega sistema.

P. B. Sorge pravi, da se je postmoderni svet rodil iz popolnoma nasprotne izkušnje: iz spoznanja, da je Zemlja veliko manjša, kot bi si lahko mislili. Medsebojna odvisnost narodov in držav na ekonomskem, političnem in kulturnem področju nam da slutiti, da nas vse povezuje ista usoda: severne narode in južne, Vzhod in Zahod. »Ali skupaj zrastemo, ali pa bomo skupaj umrli«, pravi p. Sorge. Vsi veliki problemi današnjega sveta imajo planetaren značaj: vojne, padec vrednot, mamila, aids, jedrska energi ja ... Nihče jih ne more več rešiti sam. Postmoderni svet torej prerašča individualistično vizijo sveta, ki je privedla do tega bivanjskega razsula in vpije po solidarnosti, po edinosti.

ITALIJA PO VOLITVAH

Rezultati italijanskih političnih volitev kažejo, da se ljudje zavedajo prehodnosti tega obdobja, da so siti brezbarvne enoličnosti politične igre: radi bi spremenili njena pravila, pa nimajo primernih sredstev.

Zato so tudi tako naivno nasedli desničarski propagandi Severne lige.

Politični program te stranke namreč temelji na nekem čudnem federalizmu, ki bi Italijo razdelil na tri dele, tako da bi se regionalne avtonomije lahko bolj razvijale. Jasno je, da je to samo pretveza, s katero se industrijsko razviti sever hoče znebiti bremena, ki ga predstavlja južna Italija. To pa je čisti rasizem. Italijanska ustava namreč že predvideva upravno decentralizacijo: njen 5. člen izrecno izjavlja, da »Republika, ki je enotna in nedeljiva, priznava in pospešuje krajevne avtonomije ... « Potrebno bi bilo le izvajati to, kar je že zajamčeno.

Ta rasizem je zgrešen odgovor na izzive postmodernega časa. Federalizem, ki ga ponuja Severna liga, je popoln anahronizem. Kriminal, mamila, šolstvo niso samo problemi Kalabrije in Sicilije, ampak cele Italije, Evrope: skupni so celemu svetu. Severna liga se jim hoče izogniti tako, da se zapre v svoj »zeleni« vrtiček (= beton), v katerem bi lahko mirno in lepo živela. Kakšna nora iluzija!

Dejstvo pa je, da več kot 8% italijanskih državljanov (zelo verjetno tudi kak Slovenec) verjame v to rešitev. Volilni rezultati v drugih evropskih državah kažejo, da je ta pojav še izrazitejši v Nemčiji, Franciji in Angliji. Nove evropske desnice so negativen, režimsko - avtoritaren odgovor perečim potrebam revnih, priseljencev, političnih beguncev; pomenijo načelno klasiranje družbe za ohranitev privilegijev neke mračne novoburžoazne kaste.

V Italiji so volilni rezultati dosedanjo štiristrankarsko koalicijo (DC, PSI, PSDI, PLI) zapisali smrti. Odprli pa so se novi problemi: kdo lahko sedaj vlada? Obstaja nevarnost politične nestabilnosti, ki lahko pripelje tudi v brezvladje. Tradicionalne stranke (predvsem njihovi vrhovi) so preveč fluidne, da bi lahko ljudje vanje verjeli in preveč okostenele, da bi lahko zagotovile kakršenkoli pozitiven korak naprej.

TRANZVERZALNOST

Veliko se govori o tranzverzalnosti, ki ni nobena politična formula, temveč neko prehodno obdobje naše demokracije. Njen cilj je v tem, da se nekaj strank združi ob nekem skupnem prenovitvenem programu in pri tem vsaka ohrani svojo izvirno identiteto. Torej: združevanje na podlagi skupne prenove in ne strankarskih interesov; združevanje, ki je usmerjeno v skupno bodočnost in ne v konservativno preteklost ali pa v dezintegracijsko iluzornost.

To pa je trezen (tudi krščanski, pravi p. Sorge) odgovor na izzive tega prehodnega obdobja, med modernim in postmodernim.

Damjan Hlede

DUHOVNA MISEL ZA BELO NEDELJO

— Usmiljeni Oče,
v velikonočnih praznikih poživljaš vero svojega ljudstva.
Pomnoži v nas svojo milost, da bomo vedno bolj spoznavali,
s kakšnim krstom smo bili očiščeni,
v kakšnem Duhu prerojeni in s kakšno krvjo odrešeni ...

V moči svoje z velikonočno skrivnostjo poglobljene in utrjene vere prosimo Boga, da bi vedno bolj spoznavali čudovite darove, ki smo jih prejeli od njega: krst, Svetega Duha in Krstusovo kri.

Krst nas je očistil madeža izvirnega greha in prerodil za novo življenje v božji milosti. Vključil nas je v veliko družino božjih otrok - Kristusovo Cerkev. Ponudil nam je možnost, da vedno in povsod živimo po božji volji; da stalno presojamo svoja dejanja v luči božje besede. Ni vedno lahko živeti kot kristjan, potrebno je veliko dobre volje in trdne vere.

Sveti Duh je tretja oseba Svete Trojice. Glavna mašna prošnja nas opozori, da smo bili po njem prerojeni, ko smo prejeli zakrament krsta. Postali smo novi, odrešeni ljudje, skupaj z Jezusom dediči nebeškega kraljestva. S pomočjo in navdihi Svetega Duha bomo v življenju tega sveta iskali in spoznavali resnico, služili življenju, skrbeli za svetost in življenje v božji milosti, delali za pravičnost, mir in medsebojno ljubezen.

Kristusova kri je na križu prelita kri božjega Sina, ki se je zaradi našega odrešenja učlovečil, bil po krivici obsojen, trpel, križan, umrl in bil pokopan. Kako dragocena mora biti za vsakega od nas ta Kri! Svoje življenje moramo povezati z Jezusovim, da bomo tudi mi deležni vstajenja: »S krstom smo bili torej skupaj z njim pokopani v smrt, da bi prav tako, kakor je Kristus po veličastnem Očetovem posegu vstal od mrtvih, tudi mi stopili na pot novega življenja« (Rim 6,4).

MILAN NEMAC

Sveti oče namerava obiskati Libanon

V soboto, 21. marca, je msgr. Liberio Andreatta, direktor Opera romana pellegrinaggi, prinesel v Beirut kip lurške Marije. Kip je blagoslovil sveti oče na god lurške Matere božje, 11. februarja. Sveti oče je obljubil, da bo kronal Marijin kip ob svojem obisku Libanona. Kip so že postavili v svetišče na griču nad Beirutom.

Vatikanske spominske znamke

Za 500-letnico odkritja Amerike je vatikanska poštna uprava izdala 5 spominskih znamk. Na prvi je upodobljen Krištof Kolumb, na drugi Sv. Peter Klaver, ki se je močno zavzemal za sužnje iz Afrike v Ameriki, na tretji devica Marija, na četrti škof Bartolomé de la Casas in na zadnji blaženi Junipero Serra.

Pogledi na zmešnjavo v slovenskem parlamentu

(nadaljevanje s 1. str.)

STARO NASPROTOVANJE CERKVI

Izjava se loti še specifičnega problema Cerkve v sedanjih razmerah v Sloveniji. Dobesedno piše: »Zaskrbljujoče je tudi gledanje na Cerkev in njeno mesto v družbi. V preteklem obdobju so bili verniki kot posamezniki in kot cerkvena skupnost izločeni iz javnega življenja, posebno še političnega. To imajo mnogi, ki ustvarjajo javno mnenje, še vedno za normalno. Zato tudi na tem področju nasprotujejo temu, da bi postala Cerkev gmotno neodvisna in bi razširila svojo dejavnost. Obtožujejo jo klerikalizma in oblastiželjnosti...«

KRIVICE SE NE POPRAVLJAJO

V Sloveniji je za nami težka preteklost revolucije in protirevolucije, partijske samovolje in nasilja po vojni do demokratičnih volitev pred dvema letoma.

Glede tega piše Izjava: »Ljudje še vedno čakajo, da se krivice popravijo. Razglasili smo narodno spravo in imeli nekaj simboličnih slovesnosti, s katerimi smo vrnili človeško dostojanstvo pobitim. Živi pa še vedno čakajo, da se jim vrne dobro ime in vsaj poravna tudi vsa druga škoda.«

ODNOS DO IZSELJENCEV

Po zmagi rdeče revolucije so mnogi šli v begunstvo in se raztepli po vsem svetu. Pa niso pozabili na domovino. Za njeno osamosvojitev so si veliko prizadevali in tudi marsikaj dosegli. In Slovenija? »Tudi naši izseljenci v domovini še vedno ne doživljajo tistega sprejema, ki so si ga nadejali in si ga zaslužili s svojo vsestransko podporo domovini in s prizadevanjem za njeno mednarodno priznanje,« potoži Izjava.

Izseljenci so za nekatere skupine v Sloveniji še vedno »izdajalci«. Pa ne samo v Sloveniji, tudi v zamejstvu. Volk je zamenjal dlako, ne pa nravi. S praškim škofom Vlkom lahko ponovimo: »Še vedno smo komunisti, namreč v svoji globoki notranjosti; tudi mnogi, ki se sedaj proglašajo za demokrate.

Pohištvo Korsič
Anton Korsič

- **Serijsko pohištvo**
- **Pohištvo po meri**
- **Preureditve**

Prodajalna: **Trst, ulica S. Cilino, 38 - Tel. (040) 54390**
Delavnica: **Trst, ulica D. Chiesa, 91**

»Oblast za vsako ceno«

Pismo, s katerim je vlada javnost in stranke pozvala k umiritvi političnih napetosti, so razen Rupla, Kacina in Bavčarja ter treh ministrov iz vrst Zelenih podpisali vsi od 27 članov Peterletovega kabineta. Vendar pa apel k prenehanju onemogočanja dela vlade med naslovljenci ni bil deležen skoraj nikakršnega odmeva. Trije demokratski ministri, ki so že pred glasovanjem o Bavčarjevi kandidaturi napovedovali svoj odstop v primeru poraza, so se potem, ko koalicija »4 + 1« ni sklenila odpoklicati vseh svojih 11 ministrov, odločili počakati. Sami izjavljajo, da nočejo še dodatno oteževati položaja, komentatorji pa menijo, da bi odstop v sedanjem trenutku utegnil ogroziti njihovo nadaljnjo politično kariero. Sestanek strank na veliki petek ni prinesel za vse sprejemljive rešitve o volitvah. Stranke so brez krščanskih demokratov, Ljudske stranke in Pirnatovih Narodnih demokratov podpisale sporazum o kombiniranem (večinsko-proporcionalnem) volilnem sistemu, ki pa je za omenjene tri stranke večinski in preveč proporcionalen.

Čeprav so bili minuli dnevi obarvani predvsem z notranjepolitično zakulisno kuhinjo, pa je za Slovenijo pomemben tudi obisk posebnega odposlanca ameriškega državnega sekretarja. Ralph Johnson je po obisku v Sarajevu prišel tudi v Ljubljano. Novinarjem je povedal, da bo ameriško zunanje ministrstvo preučilo vprašanje navezave diplomatskih odnosov s Slovenijo, do katerih naj bi prišlo kmalu. Delegacija si je že ogledala bodoče prostore ameriškega veleposlaništva v Ljubljani. Gost iz State Departmenta se je želel predvsem prepričati, ali Slovenija spoštuje načela Konference o evropski varnosti in sodelovanju, napovedal pa je tudi ponovno odobritev statusa države z največjimi ugodnostmi na področju trgovine.

JA merila na Američane

Spopadi v BiH so se v minulem tednu nadaljevali. V sosednje republike naj bi pribežalo že nad 140.000 beguncev, več kot 6.000 tudi v Slovenijo. Za prebivalstvom ostajajo porušena in požgana naselja. Voda iz zbiralnega jezera, vodne elektrarne pri Višegradu je odnesla nekaj hiš, cesto in most. Poulični boji so potekali v Foči in Zvorniku, ki so ga napadli srbski Beli orli. JA je s topništvom napadala Livno in Neum. Po ulicah Sarajeva še strašijo ostrostrelci. (Ti naj bi za vsakega ubitega dobili po 500 nemških mark). Konec tedna je pod udar prišel tudi Mostar, kjer je pomembno vojaško letališče in središče jugoslovanske vojaške letalske industrije.

Poveljnik bližnje enote JA je ukazal obstreljevati mesto, dokler muslimanske enote ne vrnejo dveh pilotov, ki pa sta menda prostovoljno prešla na drugo stran.

Stopnjujejo se tudi pritiski na Srbijo. KEVS je Srbijo obtožil kršitev temeljnih načel organizacije in Jugoslaviji zagrozil z izključitvijo, če do 29. aprila ne izpolni postavljenih pogojev o spoštovanju bosansko-hercegovske suverenosti. Isti datum so kot rok postavile tudi ZDA in zagrozile s popolno izolacijo Srbije, menda pa v New Yorku razmišljajo tudi o tem, da bi Srbiji odvzeli jugoslovanski sedež v Združenih narodih. Varnostni svet te organizacije je sicer zavnil predlog Avstrije, po katerem naj bi JA takoj morala zapustiti ozemlje BiH, pač pa je generalni sekretar na novo misijo poslal svojega posebnega odposlanca Vancea. Vance se je po pogovorih v Beogradu, Sarajevu in Zagrebu nenapovedano ustavil tudi v Sloveniji, kjer se je pogovarjal predvsem o problematiki beguncev v Sloveniji. Ob tej priložnosti je dejal, da bo v prihodnje zahteval predvsem uresničevanje sporazuma o kantonizaciji BiH, ki so ga vse tri etnične skupine že bile dosegle ob posredovanju portugalskega diplomata Cutilheira, od Srbije pa pričakuje »jasen odgovor«. Vance je v Bosni dejal, da za BiH poseg Modrih čelad (menda zaradi denarja) ali NATa ne pride v poštev, pač pa naj bi si Francija prizadevala za oblikovanje enot Zahodno-evropske unije.

ZDA so svoja opozorila Miloševiću (ki pa jih je ta že zavrnil kot enostranska) podprla z obiskom posebnega odposlanca Johnsona v Sarajevu. Ta je s seboj prinesel dokument o navezavi diplomatskih odnosov z BiH. Johnson, ki je v Sarajevo pripotoval z ameriškim vojaškim transportnim letalom, polnim sanitetnega materiala, je bil ob prihodu neprijetno presenečen, saj so ga pozdravile vanj uperjene puške JA. Zaradi tega naj bi bili v Washingtonu precej nejevoljni.

Pomoč BiH je poslala tudi Evropska skupnost, vendar pa iz Bosne poročajo, da ta često konča v rokah srbskih enot. Te naj bi celo zlorabljale oznake evropskih opazovalcev in misije ZN.

Leon Marc

29. literarna nagrada »Vstajenje« za leto 1991

Komisija literarne nagrade »Vstajenje«, ki jo sestavljajo prof. Zorko Harej, prof. Martin Jevnikar, urednik Mladike Marij Maver, pesnica Ljubka Šorli in prof. Zora Tavčar, se je sestala dne 18. aprila 1992 v Trstu na sedežu Slovenske prosvete in pregledala 22 knjig, ki so jih v preteklem letu izdali zamejski in zdomski pesniki, pisatelji in strokovnjaki. Po temeljiti presoji se je soglasno odločila, da podeli literarno nagrado »Vstajenje« za leto 1991 knjigi Vinka Ošlaka **Saj ni bilo nikoli drugače** *(Iz dnevnika 1978-1979), ki je izšla pri Mohorjevi družbi v Celovcu 1991.*

Dnevnik Vinka Ošlaka sega v sedemdeseta in osemdeseta leta, ko se je bil iz mladostnega marksizma že prebil v prepričano krščanstvo. Dejansko je to bila ilegalna literatura, saj je avtor že takrat odločno odklanjal tako marksizem kot filozofijo kot komunizem kot politično obliko. Ošlaku v dnevniku ne gre toliko za zapisovanje privatnega doživljanja, ampak za soočenje s časom zunaj njega. Pri tem ga je spremljala na eni strani ostra socialna občutljivost (sam je okusil tudi rudarsko delo), na drugi pa prav tako močna etična občutljivost. Prav čut za etos ga dela izjemnega med povojnimi slovenskimi mlajšimi pisci. Kar pa daje tej žlahtni vsebini posebno ceno, je stil. Ošlakov stil je bistven, brez lepotičenj, a zato rezek, jasen in učinkovit, nagnjen k ironiji in paradoksu. K temu je dodati še Ošlakovo kulturno razgledanost, od tehnike do filozofije, ki je njegova posebna ljubezen. Skratka, Ošlakov dnevnik spada po svoji vsebinski in stilni žlahtnosti med najboljše, kar je v preteklem letu ustvarilo slovensko pero. Pripovedovanje je osebno prizadeto, človečansko in na umetniški višini. Jezik je svež, živ, nazoren. Iz dnevnikov odmeva tudi tržaško zamejstvo, na katero veže pisatelja prijateljstvo z Alojzom Rebulo, študijski dnevi Draga, urejanje Celovškega zvona, kulturne prireditve.

Podelitev nagrade bo v ponedeljek, 27. aprila 1992.

Denar za nagrado je tudi letos podelila Hranilnica in posojilnica na Opčinah.

Za literarno nagrado »Vstajenje« Martin Jevnikar predsednik.

*

Slovenski pisatelj in kulturni delavec Vinko Ošlak, ki že leta živi na Koroškem, je za svoja literarna dela Dnevniki 1978-1991 (Prva knjiga, z naslovom »Saj nikoli ni bilo drugače«, je pred nedavnim izšla pri celovški Mohorjevi) prejel delovno štipendijo Zveznega ministrstva za pouk in umetnost.

GG GORIŠKA GALERIJA NOVA GORICA
SVET SLOV. ORG. GORICA

Vida Slivnikar Belantič

razstava slik

Katoliški dom - Gorica

Drevored XX. Septembra, 85 od 23. aprila do 10. maja 1992

Izid študentovskih odrskih srečanj

Končala so se študentovska odrska srečanja med šolami Gorice in Nove Gorice. Izidi so bili naslednji:

Za najboljši odrski nastop: prva nagrada in značka, I.P. C. Cossar, odsek asistenti; značka Učiteljišče Slataper.

Najboljša interpretacija: prva nagrada, Naravoslovni srednješolski center, Skupina G 4; druga nagrada Gimnazija-licej Trubar.

Za originalnost: prva nagrada Gimnazija-licej P. Trubar; druga nagrada Istituto d'Arte Max Fabiani.

Nagrada simpatija (podelilo občinstvo): ex aequo I.P.C. Cossar in lingvistični licej Paolino d'Aquileia.

Za najboljšo režijo prvo mesto I.M. Slataper. Za novo eksperimentiranje S.A.G.S. Šempeter pri Gorici. Nagrada za glasbeno in scenografsko opremo Inštitut Max Fabiani. Nagrada za simpatijo, Licej P. d'Aquileia; podelilo razsodišče. Izven tekmovanja priznanje skupini SGS Šempeter. Za izdelavo plakata nagrada zavodu Max Fabiani.

Vodopivčeve proslave

Prejšnji teden je v Katoliškem domu bila predstavitev proslav ob 40-letnici smrti glasbenika Vinka Vodopivca v Novi Gorici. Predstavnikom tiska in prosvetnega življenja je predsednik pripravljalnega odbora Angelo Nemec iz Kromberka orisal glavne pobude, ki bodo na področju Nove Gorice letošnjo jesen. V Kromberku bodo postavili Vodopivčev kip, osrednja proslava bo v nedeljo 20. septembra istotam. Cerkveni del bo vodil koprski škof msgr. Metod Pirih s slovesno mašo v župni cerkvi, pri kateri bodo sodelovali razni cerkveni zbori. Sledil bo bogat kulturni spored z nastopi pevskih zborov, med temi Akademski pevski zbor Vinko Vodopivec pod vodstvom Antona Nanuta.

Med raznimi pobudami naj omenimo še posebno izdajo Goriškega zbornika o primorskem glasbeniku, ki jo je uredil Marjan Brecelj. V Goriškem muzeju je tudi predvidena posebna razstava. Prireditelji nameravajo tudi oskrbeti izdajo Vodopivčevih skladb.

obvestila

Širši odbor Zveze slovenske katoliške prosvete se bo sestal v ponedeljek, 27. aprila, v Katoliškem domu v Gorici.

Svetoivanski otroški zbor »Kresnice«bo počastil svoje mamice v nedeljo, 3. maja, ob 17. uri v Marijinem domu pri Sv. Ivanu, ul. Brandesia 27.

Na veselo srečanje vljudno vabi svoje starše, sorodnike in vse prijatelje mladine.

Od 5. do 13. septembra se bo v Gorici odvijal 11. mednarodni vijolinski natečaj »Nagrada Rodolfo Lipizer«. Čas za vpis je do 15. maja 1992. Informacije lahko dobite na tajništvu natečaja v ulici don Bosco 91, Gorica, tel. (0481) 34775.

Tradicionalna razstava Velikonočnih pirhov v župnijski dvorani v Nabrežini bo odprta v popoldanskih in večernih urah do 28. aprila.

Goriška nadškofija: V nedeljo, 26. aprila se zaključi postna akcija. Miloščina te nedelje gre za škofijske misijone v Afriki. Nabirka za katoliško univerzo v Milanu bo letos v nedeljo, 17.maja.

DAROVI

Za novi skavtski sedež SGS: druž. Assi iz Sovodenj 50.000 lir.

Za Dom srečanja Višarje: N.N. v spomin Betine Kristančič 200.000 lir.

Praprot

Tiho in na hitro, kakor da bi ne hotela nikogar preveč motiti, je na dan 9. aprila zapustila ta svet Marija Terčon, Lupinčeva iz Praprota. Tako skromno in tiho je bila navajena opravljati skozi vse življenje trdo gospodinjsko delo na kmetiji in v trgovini, ki jo je vodil mož Alojz Lupinc. Marija se je rodila leta 1911 v Klancu, mali kraški vasici med Brestovico in Gorjanskim. Z neusmiljeno usodo se je srečala že kot otrok, ko je morala družina med prvo svetovno vojsko zapustiti vse in se podati v begunstvo na Gorenjsko. Vrh uboštva, ponižanj in tegob tistega časa je prišla še novica, da je oče padel na tirolski fronti. Ob povratku iz begunstva so našli uničeno domačijo. Mati, ki se je tudi imenovala Marija, se ni izneverila hišnemu izročilu, da mora znati vdova s trdno roko izpeljati družino iz nesreč. Ni naključje, da se je pri njih doma od nekdaj reklo »pri Vdovnih«. V kratkem času je bila domačija postavljena in koliko so pri tem garali tudi otroci, sam Bog ve. Otroci so svojo mater oboževali in tudi Lupinčeva Marija je ni mogla nikoli pozabiti. Od nje se je navadila trdovratno vztrajati v vsakdanjih težavah, a obenem posvetiti primeren čas tudi duhovnosti in izobrazbi. Kakor je bilo doma v Klancu na mizi vedno vse polno časnikov, revij in knjig, tako si je Marija želela tudi na novem domu v Praprotu, kamor je prišla za nevesto. Bila je stalno naročena na številne katoliške časnike in revije, jih podpirala in vneto brala. Veliko je znala na pamet in svojim otrokom je rada pravila nekdanje zgodbe in recitirala stare pripovedne pesmi. Za Marijo je bilo značilno izredno gostoljubje. Generacije Tržačanov so se na svojih kraških sprehodih navadile na oddih pri Lupinčevih, kjer je gospodinja, stoje za štedilnikom, z vsakim znala modrovati o tem in onem ter mu privezati dušo s kozarčkom kraške kapljice in rezino pršuta. Tako je delala s tržaško gospodo in prav tako tudi z največjimi reveži in berači. Marija je vedno ostala globoko verna. Že kot otrok se je od matere naučila, da lahko človek najde le pri Bogu pravo tolažbo, in k Njemu se je zvesto obračala do konca. Večkrat je z grenkobo ugotavljala, kako je farna cerkev v Šempolaju vedno manj obiskana in ni mogla razumeti, zakaj je do tega prišlo. Z žalostjo v očeh je le opazovala, kako se svet okoli nje oddaljuje od Boga in drvi za dobičkom in koristjo. To spoznanje ji je grenilo življenje, a je zato še bolj molila in si za vse želela spreobrnjenja. Bog ji vse poplačaj.

D.Č.

Papež je ustanovil nove škofije na Poljskem

Na Poljskem je bilo doslej 27 škofij, sedaj pa je sveti oče ustanovil 13 novih, da jih je skupno 40. Ravnal se je po pravilu, naj škofija ne šteje nad 1 milijon ljudi in ne obsega nad 10.000 km².

Sveti oče je imenoval tudi 21 novih škofov, med njimi so trije pomožni.

Iz velike varšavke nadškofije so nastale tri nove. Sedež škofa primasa ne bo več Varšava, ampak Gnjezno, kjer hranijo relikvije sv. Adalberta. Za sedaj bo še vedno primas kardinal Glemp.

Na ozemlju Poljske imajo svojega škofa tudi katoličani vzhodnega obreda (uniati).

TRST

V knjižni zbirki Črno na belem pri Založništvu tržaškega tiska je izšla knjiga tržaškega škofa Lorenza Bellomija Meje in mostovi. Razprave, nagovore in dokumente je izbral in uredil Tomaž Simčič

Obračun misijona 1992

Misijonska »kozmična« ura je odbila. Ura, ki je od vekov bila načrtovana v božji zamisli, se je udejanjila v naši misijonski neposrednosti. Ni malenkostno vprašanje, kako smo nanjo odgovorili? Misijonarji so nam priporočili: živeti kot doslej, le - nekoliko drugače! Tudi kitara nepozabnega p. Frančeka, in sveča s papeževo sliko sta odigrali svojo vlogo.

Uokvirjena v misijon sta bila oba druga namena: papežev obisk v Trstu in prihodnje pastoralno zborovanje. Nosilna tematika: »In na to skalo bom zidal svojo Cerkev...«

Za izredne prilike - izredna sredstva. Cerkev se zaveda, da zahteva naša doba veliko več pristnega krščanstva kot kdajkoli poprej. Misijonsko oznanjevanje božje besede in papežev obisk pomenita izredno skrb Cerkve, da nas v sedanjem trenutku trdno poveže s Kristusovo skalo, ki nas vodi po poti do Boga. Razdiralne sile, ki prodirajo v družbene kroge in mentaliteto ljudi, majhne in velike bolečine, nam vsak dan grenijo življenje. Od papeževega obiska pričakujemo, da nas bo znal dvigniti od naše vsakdanjosti. Zlasti ob izbruhu žolčnih polemik, ki so se razbohotile po časopisih glede nekaj slovenščine pri slovesni maši na trgu Unità. Še kako je potrebno, da se strnemo ob tem slovanskem pastirju, kajti vsa njegova množična potovanja so en sam dokaz, da »kot mati nosi pod svojim srcem otroka, tako nosi sedanji papež v svojem srcu vse človeštvo!« Izbrisal naj bi vso barbarsko nestrpnost do drugačnih in nas povezal v daritveno hostijo božjih otrok.

Pa še nekaj številk za pozitivni obračun misijona:

Misijonarji so opravili 312 spovedi; obiskali na domu 39 bolnikov; v oskrbovanem domu Itis je bilo navzočih pri slovenski maši 40 ostarelih; spokornega bogoslužja se je udeležilo okrog 40 vernikov; pri maši na pokopališču pa okrog 120 vernikov; četrtkovo srečanje pri sv. Antonu je obiskalo 50 ljudi; raznih mladinskih srečanj je bilo 20, med temi skavtska skupina; pri maši za srednje in osnovnošolske otroke je bilo 70 prisotnih.

Seveda pa s tem še od daleč ni bila izčrpana vsa dejavnost naših misijonarjev. Božji Duh, ki skrito deluje v dušah, je opravil še nadaljnje delo, znano samo onim, ki so ga bile deležne.

Bog blagoslovi našo domovino, da bi nam bila še naprej zakladnica duhovnih izbrancev, ki nas bodo oplajali tudi tedaj, ko bi morda nastopila še hujša tema nemira in gorja ter nas usmerjali k edino ptrebnemu - Ljubezni!

F.V.

Izšel je slovenski prevod knjige

»Nastanek in razvoj misijonskega delovanja goriške nadškofije (1967 - 1990)«

Gospodje župniki lahko dvigujejo knjigo na upravi Katoliškega glasa.

Letopis tržaške škofije za leto 1992

Pravkar je izšel letopis s podatki do 31. marca 1992.

V seznamu duhovnikov tržaške škofije je 151 imen. 11 duhovnikov je v službi izven škofije. Med ostalimi duhovniki jih je kar 19 iz drugih škofij. V škofiji deluje tudi 7 diakonov.

Škofija je bogata z redovnimi družinami, moškimi in ženskimi. V škofiji delujejo karmeličani, jezuiti, kapucini, frančiškani, konventualci, serviti, klaretinci, sakramentinci, salezijanci. Skrbijo za 12 župnij. Vseh redovnih duhovnikov je 74, ki imajo v pomoč 14 redovnih bratov.

Ženskih rednovnih družin je 25 z 298 redovnicami. Živijo in delujejo v 42 redovnih hišah. Benediktinke imajo 21 članic. Pri njih bo sv. oče prenočeval in bo tudi na večerji in kosilu.

Misijonarji, ki so vodili tržaški misijon 1992

GORICA

V spomin tolminskim puntarjem

Spominska plošča v štirih jezikih, med njimi v slovenščini, v spomin na tragične dogodke na goriškem Travniku pred 278 leti, je vendar dobila vsa potrebna dovoljenja. Zadnje, a najvažnejše dovoljenje je moralo priti od goriške občinske uprave, ki je več let zavlačevala zadevo; kot se vedno dogaja, zna par besed v slovenščini spraviti v težave stare in nove upravitelje. Župan Tuzzi se je obrnil za mnenje na občinsko komisijo za toponomastiko, ta pa je z večino glasov sprejela odklonilno mnenje; to je storila z motivacijo, ki ji res ne gre v čast: da gre namreč pri zadevi usmrtitve tolminskih puntarjev za ljudi, ki niso z Gorico imeli nobenega opravka in da je šlo v bistvu za razbojnike, ki so prišli v Gorico ropat in pobijat. Občinski svet je po več ur trajajoči zelo tehtni razpravi sklenil naj se plošča postavi; pri tem so svetovalci raznih skupin, z izjemo fašistov, republikancev in socialdemokratov, poudarili nadvse važne zgodovinske resnice: da je bil tolminski punt upor cele dežele proti krivičnim davkom, da je šlo za upor proti dunajski oblasti take razsežnosti, da mislijo nekateri, da je šlo celo za prve znake kasnejše francoske revolucije; na dan je prišla tudi jasna obsodba pretirane kazni, ki je privedla do usmrtitve enajstih puntarjev na Travniku. Vsekakor je tudi ta dogodek majhen dokaz, da se zelo počasi, a vztrajno le spreminjajo nejasna gledanja na sedanjo in preteklo prisotnost Slovencev v našem mestu.

Spominska plošča, za katero je dala pobudo revija Isonzo-Soča, bo stala na križišču med ulico Bombi in Travnikom.

B.Š.

Izšla je

MLADIKA št. 3

— velikonočna priloga
— komentarji
— intervjuji
— literatura
— novice

Rupa - Peč Obnovljena kapelica

S Peči v Gorico že oddavnaj vodita dve poti, ki se en kilometer od vasi združita, da teče potem ena sama pot po Rojah v Štandrež in dalje v Gorico. Na križišču, kjer se obe poti proti Gorici združita, so Pečani že leta 1887 potavili lesen križ ali božjo Martro, kot so po domače rekli. Čez kakih 20 let so leseni križ odstranili in postavili zidano kapelico in vanjo podobo Srca Jezusovega.

Med prvo svetovno vojno je bil »pilj« nekoliko poškodovan, zato so ga leta 1924 obnovili. Tako je ostalo tudi po zadnji vojni, ko je zob časa načel podobo, da ni bila več dostojna; odstranili so jo in kapelica je ostala brez podobe. Pa so se Pečani zbudili, kapelico popravili in postavili novo podobo Srca Jezusovega leta 1982; ob kapelici so zasadili tudi drevesa. Pa se je zgodilo, da so neznanci neko noč v januarju 1990 streljali na podobo, čez dve leti so kapelico še bolj oskrunili, razbili so šipo in podobo odnesli; to se je zgodilo letos v januarju. Verni Pečani so na to oskrunjenje reagirali tako, da so naročili novo podobo Srca Jezusovega; naslikala jo jo s. Adegunda od Notredamk v Gorici, ki je doma iz Mirna. Novo podobo in obnovljeno kapelico so blagoslovili v nedeljo, 29. marca. Takšna je, kot jo vidite na sliki.

Vsa čast Pečanom, sramota pa skrunilcem!

Poslovili smo se od verne žene

Na veliki torek popoldne smo se v cerkvi sv. Ivana v Gorici poslovili od dobre in verne članice naše slovenske skupnosti, pok. Betine (Elizabete) Kristančič vd. Obljubek.

Somaševanje je vodil msgr. Franc Močnik, na koru pa je pel moški zbor Mirko Filej pod vodstvom Zdravka Klanjščka. Spodobilo se je, da je pel ta zbor, saj je bil Viktor Prašnik član tega zbora od ustanovitve in zet pokojnice, saj je poročil Mirjam Obljubek.

Pokojna Betina je bila doma iz Višnjevika v Brdih, kjer se je rodila leta 1899. Poročila se je z domačinom Stankom Obljubkom, ki je bil učitelj. V zakonu sta imela tri hčere in sina. Ko so pod fašizmom morali vsi slovenski učitelji v notranjost Italije, Stanko ni hotel. Pustil je službo učitelja, se preselil leta 1928 v Gorico ter odprl gostilno blizu severne železniške postaje; tako je preživljaj svojo družino do smrti leta 1966.

Ko je pokojna Betina obhajala 90-letnico, so ji otroci takole voščili:

Bili so hudi časi fašizma, v slovenskem jeziku ni smelo biti niti katekizma. S tatom sta rekla: Nič ne de, najini otroci naj kljub temu slovensko govore. Trudna od skrbi in dela moliti sv. angel si nas učila in vmes še kaj zapela. V narodni zavesti si nas vzgajala, k poštenosti in delu navajala. Kot vsi otroci smo včasih bili nagajivi in zate utrudljivi; da bi nas kaznovala, si včasih poleno za nami zagnala. Tvoja jeza je pa brž minila in nam porednosti rade volje odpustila ...«

Naj ta dobra mati počiva v božjem miru, hčeram in sinu ter vsem sorodnikom naše sožalje.

Rupa - Praznik frtalje 1992 Program

sobota, 25. aprila: *nastop dramske skupine prosvetnega društva Štandrež z igro Dolžnost je dolžnost;*

nedelja, 26. aprila: *nastop mladinskih, zborov Štmaver in Rupa - Peč; sledi tekmovanje v cvrtju najboljše frtalje. Tekmovanje bosta vodila Julijan Malič in član ansambla Happy day Igor Malalan;*

petek, 1. maja: nastop mešanega zbora Štandrež ter mešanega pevskega zbora Bilje, Orehovlje, Miren; častni govornik bo časnikar Ivo Jevnikar;

nedelja, 3. maja: nastop skupine mladih fantov iz Rupe, ki bo prvič izvajala nekaj skladb.

Kulturni program se bo vsak dan pričel ob 16.30. Vsak večer od 19. ure dalje bo za veselo razpoloženje poskrbel ansambel Happy day. Deloval bo dobro založen bife z različnimi specialitetami na žaru, tipično frtaljo in domačim vinom.

DAROVI

Za Katoliški glas: N.N. Videm 20.000 lir.

Za Sv. Goro: Barbara in Erika v spomin drage none Betine 100.000 lir.

Za Pastirčka: namesto cvetja na grob Betine Kristančič vd. Obljubek daruje Mariza Perat 50.000 lir.

Za g. misijonarja Štanta, za njegovo menzo, nakup riža za njegove lačne otroke: druž. H.S. v spomin nepozabne, preljube hčerke Natuške Sirk in sestre Elizabete Obljubek 100.000; N.N. 100.000; ob 20. obletnici smrti Josipa Kravosa daruje družina 500.000; K.M. 100.000 lir.

Druž. H.S. daruje: za dom na Višarjah 100.000; za Katol. glas 50.000; za Zavod sv. Družine 30.000; za Kat. dom 30.000 lir.

Namesto cvetja na grob pok. Elizabete Kristančič daruje J.B. za Karitas 50.000 in za cerkev sv. Ivana-Go 50.000 lir.

Za Karitas - Slovenija: Rudi Mlakar namesto cvetja na grob Betine Kristančič Obljubek 100.000; E. Murovec v spomin na Betino Kristančič 50.000; N.N. Rupa-Peč 200.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: Ščinkovec 10.000; Tretjak-Paulina 20.000; Šček N.N. 200.000; Milanič 50.000; Pastore 50.000; Caharija 60.000; Germani 50.000; Kodrič 20.000; Lozej 40.000; Bolniki 200.000; za rože 358.000; Milič 50.000; Jazbec 50.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Družina Dobrila, Pulje, v spomin očeta Avguština 100.000; družina Corva v spomin dragega Valterja 100.000; družina Bajc Marjana v spomin prijatelja Valterja 50.000; F.V. v spomin dobrega Valterja 50.000; članice Marijine hiše 150.000; Pregarc Dala v spomin pok. moža Pepija 20.000; Pregarc Dala v spomin Feličeta Vatovec 20.000; Pregarc Dala v spomin pok. Berdon Zorko 20.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda: družina Corva v spomin dragega Valterja 100.000; Štefka Lukežič 20.000; Valerija Grizonič 20.000 lir.

Dobrodelnost za sv. očeta Jamlje 277.000 lir.

Za misijon P. Kosa: F.Ž. 200.000 lir.

Za Oder 90 daruje druž. Budin-Špacapan namesto cvetja na grob Andreja Laurenti 100.000 lir.

N.N. od Sv. Ivana v Trstu daruje: po 100.000 za slovenske misijonarje in Sv. Goro; po 50.000 za Katoliški glas in Marijin dom pri Sv. Ivanu.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Karmela Zadnik Gruden 25.000, Elvira v spomin Alberta Miklavca 10.000 lir.

Za misijonarja I. Stanta: Darinka Cusina v spomin na moža Alberta 25.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: R.B. 200.000, Pavla Ažman 100.000 lir.

Za misijone: Dario Lorenzi v spomin mame Angele 100.000, Marija Trinko 100.000 lir.

Za lačne po svetu: Marija Trinko 50.000 lir.

Primorski prijatelji za pomoč blejski župniji za **reševanje in odkup** cerkvice na Blejskem otoku - velikonočni dar 500.000 lir.

Namesto cvetja na grob tete Betine Kristančič darujejo družine Zucchiati-Muravec, Skolariš, Zucchiati Bruna: za misijonarja Ludvika Zabret - Indija 50.000; za Sv. Goro 50.000; za Pastirčka 50.000; v isti namen daruje druž. Zucchiati Boris za Dom srečanja Višarje 100.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana namesto cvetja na grob Betine vd. Obljubek daruje Pevec Štefka 20.000 lir.

Ob smrti predrage mame Betine Kristančič vd. Obljubek daruje hči Mirjam za cerkev sv. Ivana 100.000; za Dom srečanja Višarje 100.000; za Katoliški glas 100.000; za cerkev v Gradnem (Višnjevik) 50.000; za Oder 90 50.000 lir.

CAMBIO ISONTINO

Menjalnica

Gorica - Corso Verdi, 56

Menjalnica in prodaja tujih valut: slov. tolar, hrv. dinar, madžar. florint, travel cheques, eurocheques.

Urnik od ponedeljka do sobote: 8.30 - 13.30 - 14.30 - 18.

Tel.: 0481/531551

Fax: 0481/531210

ZAHVALA

Po dolgem trpljenju nas je v ponedeljek, 13. aprila, zapustila ljuba mama in nona

Kristančič Betina vd. Obljubek

Iskrena zahvala vsem, ki so jo v bolezni obiskovali in ji pomagali, vsem, ki so jo pospremili k zadnjemu počitku, gg. duhovnikom za pogrebne obrede, tistim, ki so v njen spomin darovali v dobre namene, in darovalcem cvetja. Posebna zahvala msgr. Močniku za duhovno tolažbo pokojni in Zdravku Klanjščku za občuteno petje.

Žalujoče hčere Vida in Mirjam, Vilma in sin Ivo z družinama

Gorica, 15. aprila 1992

ZAHVALA

Ob težki uri, ko je bilo treba reči Bogu »da«, se družina Corva iskreno zahvaljuje dr. Kosmaču za mašo in pogrebne obrede, g. Bedenčiču za poslovilne besede in celemu zboru duhovnikov pri somaševanju, kolegom pokojnega Valterja, skavtom in sošolcem za sočutne izraze prijateljstva ob tragični nesreči dragega Valterja.

Prav tako hvala vsem za obilico vencev in cvetja.

Družina Corva

radio

Spored od 26. aprila do 2. maja

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »Sneženi možje po zraku lete Radijska igra. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev.14.10 Boris Kobal: »Bonjour Triestesse. 15.30 Krajevne stvarnosti. 17.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Jugoslavija 1918 - 1941 (pnovitev). 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Gončarov: »Oblomov«. 37. del. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Večer je, ljubica! Oktet Vrtnica iz Nove Gorice. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotiček: »Za spretne roke«. 16.00 Mi in glasba. Godalni kvartet Glasbene matice. 17.40 Mladi val.

Torek: 11.30 Gončarov: »Oblomov«. 38. del.12.00 Nepozabne odrske sanje. 12.30 Slovenska lahka glasba. 12.40 Večer je, ljubica! Oktet Vrtnica iz Nove Gorice. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mi in glasba. Godalni kvartet Glasbene matice. Drugi del koncerta. 17.10 Dopisnice z najbližnjega vzhoda.

Sreda: 11.30 Gončarov: »Oblomov«. 39. del. 12.00 Male neznane države. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Večer je, ljubica! Oktet Vrtnica iz Nove Gorice. 13.25 Krajevne stvarnosti: Na goriškem valu (1. del). 14.10 Krajevne stvarnosti: Na goriškem valu (2. del). 15.30 Simboli in še kaj. 16.00 Mi in glasba. Tartinijevi koncerti na laserski plošči. 17.10 Literarne podobe: Glasovi iz Sibirije.

Četrtek: 8.40 Znani slovenski ansambli. 11.30: Gončarov: »Oblomov«. 40. del. 12.00 Moji prijatelji za boljši svet. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Večer je, ljubica! Oktet Vrtnica iz Nove Gorice. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.30 Spoznajmo Slovenijo (ponovitev). 16.00 Akademski zbor Politehnike iz Gliwic na Poljskem. 17.00 Poročila in kulturna kronika. 17.10 Četrtkova srečanja: Obtoženci drugega tržaškega procesa.

Petek: 9.00 Boris Kobal: Bonjour Triestesse (ponovitev). 10.30 Še pomnite, tovariši! Koncert ob 20-letnici Tržaškega partizanskega pevskega zbora Pinko Tomažič. 11.30 Gončarov: »Oblomov«. 41. del. 12.00 Šaljivo resno. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Slovenske ljudske pesmi. Komorni zbor RTV Slovenija. 13.25 Narodnozabavna glasba. 14.10 Otroški kotiček: »Barvni ringaraja«. 14.30 Krajevne stvarnosti: Od Milj do Devina. 15.30 O poeziji 80. let (ponovitev). 16.00 Mi in glasba. Koncert ob podelitvi Prešernovih nagrad. 17.10 kulturni dogodki. 18.00 Mario Uršič: »Štrajk Lloydovih kurjačev«.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 9.00 Slovenska lahka glasba. 10.10 Sinfonični orkester RTV Slovenija. 11.30 Gončarov: »Oblomov«. 42. del. 12.00 Krajevne stvarnosti: Ta rozajanski glas - Oddaja iz Rezije. 12.45 Krajevne stvarnosti: Glasnik Kanalske doline. 14.10 Krajevne stvarnosti: Nediški zvon. 15.00 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 16.00 Mi in glasba. Glasbena kronika s Hrvaškega. 17.10 Alpe Jadran. 18.00 Henrik Ibsen: »Nora«. Drama.

*

Ob smrti drage mame Betine Kristančič darujejo hčeri Vida in Vilma ter sin Ivo za Sv. Goro 100.000; za Zavod sv. družine 100.000; za Katoliški dom 100.000 lir.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499

Podurednštvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik

Poštn. plačana v gotovini - skupina 1/70%

Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo

Società Tipografica Cattolica srl

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA